

[Domov](#) > ... > [Družinske Zadeve In Dedovanje](#) > [Dedovanje](#) > [Dedovanje](#) > Bulgaria

Dedovanje

 Bolgarija

Vsebino zagotavlja

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

Ta informativni list je bil pripravljen v sodelovanju s [Svetom notariatov EU \(CNUE\)](#).

1 Kako se sestavi razpolaganje za primer smrti (oporoka, skupna oporoka, dedna pogodba)?

Vsaka prisebna oseba, ki je dopolnila 18 let, lahko oporočno razpolaga s svojim premoženjem za primer smrti.

Oporočitelj lahko oporočno razpolaga s celotnim premoženjem. Posebnost bolgarskega prava je v tem, da oporočna razpolaganja v nobenem primeru ne vplivajo na nujni delež premoženja oporočitelja ali zapustnika, ki je umrl brez oporoke, tako da je mogoče šteti, da veljajo samo za razpoložljivi delež navedenega premoženja.

Oporočna razpolaganja lahko veljajo za celotno oporočiteljevo premoženje, njegov del ali določen predmet.

Oporočna razpolaganja so lahko tudi pogojna.

V skladu z zakonom o dedovanju (*Zakon za nasledstvo*) morajo biti oporočna razpolaganja sestavljena v predpisani obliki, tako da je vsaka listina, ki od te oblike odstopa, neveljavna.

Opozoriti je treba, da po bolgarskem pravu dva ali več posameznikov ne more izvrševati oporočnih razpolaganj v isti oporoki, in sicer niti v svojo vzajemno korist niti v korist tretjih oseb.

Po zakonu obstajata dve obliki oporoke: lastnoročno napisana ali notarsko overjena.

Lastnoročno napisano oporoko mora v celoti napisati oporočitelj sam. Vsebovati mora datum in podpis oporočitelja. Podpis mora biti pod oporočnimi razpolaganji. Oporoka se lahko v zapečateni ovojnici predloži v hrambo notarju. V takem primeru notar na ovojnico doda izjavo o skrbništvu. Oporočitelj in notar izjavo podpišeta, vnese pa se v poseben register.

Lastnoročno napisana oporoka se deponira pri notarju ali drugi osebi, ki mora poskrbeti za njeno priobčitev s strani notarja.

Če navedena oseba tega ne stori, lahko vsaka zainteresirana stranka okrožnega sodnika v kraju uvedbe dedovanja zaprosi za določitev roka, v katerem notar predloži oporoko za priobčitev.

Notar oporoko priobči tako, da sestavi izjavo z opisom stanja oporoke in napravi zaznamek o njenem odpečatenju. Izjavo podpišeta oseba, ki je predložila oporoko, in notar. Papir, na katerem je bila napisana poroka, se priloži izjavi, zgoraj navedeni osebi pa parafirata vsako stran.

Notarsko overjeno oporoko sestavi notar v navzočnosti dveh prič.

Oporočitelj poda ustno izjavo o svoji volji notarju, ki to izjavo zapiše, kot je bila podana, in jo prebere oporočitelju v navzočnosti prič. Notar v oporoki zabeleži izvedbo teh formalnosti ter navede kraj in datum oporoke. Nato oporoko podpišejo oporočitelj, priči in notar.

Če oporočitelj ne more podpisati oporoke, mora navesti razlog za to, notar pa napravi zaznamek o tej izjavi, preden prebere oporoko.

Notar, ki mu je bila notarsko overjena oporoka predložena v hrambo, to priobči tako, da sestavi izjavo z opisom stanja oporoke in napravi zaznamek o njenem odpečatenju. Izjavo podpiše notar. Papir, na katerem je bila napisana poroka, se priloži izjavi, zgoraj navedeni osebi pa parafirata vsako stran.

Oporoka se lahko izrecno prekliče z novo oporoko ali z notarsko listino, v kateri oporočitelj izrecno izjavi, da v celoti ali delno preklicuje svoja predhodna razpolaganja.

2 Ali mora biti razpolaganje overjeno in na kakšen način?

V skladu z veljavnimi pravili o overitvi je treba prepise priobčenih oporok, ki zadevajo nepremičnine ali nepremičninske pravice, overiti.

Poleg tega vsaka registratura vodi tudi abecedni seznam notarskih zadev in oporok. Na tem seznamu so evidentirani tudi imena oporočiteljev, katerih notarsko overjene oporoke so izvršili notarji, preklici oporok in oporočitelji, katerih lastnoročno napisane oporoke so bile predložene v hrambo notarjem. V takem primeru se poleg imena oporočitelja zabeleži ime notarja, ki hrani notarsko zadevo ali lastnoročno napisano oporoko.

3 Ali je svoboda do razpolaganja za primer smrti omejena (npr. z nujnim deležem)?

Kot je bilo že navedeno, bolgarski zakon omejuje prosto razpolaganje s premoženjem ob smrti. Te omejitve veljajo v korist oporočiteljevih ožjih sorodnikov: preživelega zakonca, otrok in, če oporočitelj nima potomcev (otrok ali vnukov), zapustnikovih staršev.

Te omejitve so določene v členih 28 in 29 zakona o dedovanju in zadevajo samo primere, ko ima oporočitelj potomce, preživele starše ali zakonca. V takih primerih oporočitelj ne sme s premoženjem razpolagati ali ga podariti tako, da to negativno vpliva na nujni delež navedenih oseb. Del premoženja, ki ni nujni delež, predstavlja oporočiteljev razpoložljivi delež.

Če oporočitelj ni imel zakonca, je nujni delež po zakonu določen kot:

(1) v primeru enega otroka (vključno s posvojencem) ali potomcev tega otroka: polovica;

(2) v primeru dveh ali več otrok ali njihovih potomcev: dve tretjini oporočiteljevega premoženja.

Nujni delež preživelega starša ali staršev je tretjina, nujni delež zakonca pa je polovica, če je zakonec edini dedič, ali tretjina, če so zraven še zapustnikov preživeli starši.

V primerih, ko obstajajo potomci in preživeli zakonec, je nujni delež zakonca enak nujnemu deležu vsakega otroka. V teh primerih razpoložljivi delež znaša tretjino premoženja v primeru enega otroka, četrtno v primeru dveh otrok in šestino v primeru treh ali več otrok.

4 Kdo in koliko deduje, če razpolaganja za primer smrti ni?

Če zapustnik ni napravil oporoke, zapuščino dedujejo njegovi zakoniti dediči, pri čemer veljajo naslednja vzpostavljena pravila:

Če je bil zapustnik samski in ni imel otrok, preživeli starši ali preživeli roditelj prejmejo enake deleže premoženja (člen 6 zakona o dedovanju).

Če za zapustnikom ostanejo samo predniki drugega ali bolj oddaljenega kolena, tisti, ki so zapustniku najbližje,

podedujejo enake deleže (člen 7 zakona o dedovanju).

Če ostanejo samo preživeli bratje in sestre, ti podedujejo enake deleže (člen 8(1) zakona o dedovanju).

Če ostanejo preživeli bratje in sestre ter predniki drugega ali bolj oddaljenega kolena, prvi prejmejo dve tretjini premoženja, zadnji pa eno tretjino (člen 8(2) zakona o dedovanju).

Če je bil zapustnik samski, vendar za njim ostanejo preživeli otroci (vključno s posvojenimi), ti podedujejo enake deleže (člen 5(1) zakona o dedovanju). Delež otroka, ki je umrl pred zapustnikom, se prenese na njegove potomce po redu dedovanja (zastopanje).

Če za zapustnikom ostane zakonec, vendar ni otrok, prednikov, bratov in sester ali njihovih potomcev, zakonec podeduje vse premoženje (člen 9 zakona o dedovanju).

Kadar premoženje zapustnika podeduje zakonec, skupaj s predniki ali brati in sestrami ali njihovimi potomci, zakonec podeduje polovico premoženja, če do dedovanja pride manj kot deset let po sklenitvi zakonske zveze. V nasprotnem primeru zakonec prejme dve tretjini premoženja. Kadar premoženje zapustnika podeduje zakonec skupaj s predniki ter brati in sestrami ali njihovimi potomci, zakonec v prvem primeru podeduje tretjino premoženja, v drugem pa dve tretjini.

Če za zapustnikom ostanejo zakonec in otroci, zakonec in otroci podedujejo enake deleže (člen 9(1) zakona o dedovanju).

Kadar ni posameznikov, ki bi bili pravno sposobni za dedovanje v zgoraj obravnavanih primerih, ali če se vsi dediči odpovedo dediščini ali izgubijo pravico do njenega sprejema, zapuščina preide na državo, razen premoženja, domov, delavnic in parkirnih hiš ter zemljiških parcel in nepremičnin, prednostno namenjenih stanovanjski gradnji, katerih lastnica postane občina, v kateri se nahajajo.

5 Kateri organ je pristojen:

5.1 glede vprašanj dedovanja?

Sprejem se lahko opravi s pisno vlogo okrožnemu sodniku v okrožju uvedbe dedovanja in v tem primeru se sprejem vpiše v poseben register.

Sprejem dediščine se opravi tudi, kadar dedič brez pisne vloge ukrepa tako, da je jasno razviden njegov namen, da bo dediščino sprejel, ali kadar prikriva podedovano premoženje. V zadnjem primeru dedič izgubi pravico do svojega deleža prikritega premoženja.

Druga možnost je, da se dediščina sprejme na podlagi razčlenjenega popisa premoženja, v tem primeru pa je dedič odgovoren le v obsegu prejete zapuščine.

V takih primerih je treba sprejem dediščine na podlagi razčlenjenega popisa premoženja potrditi pisno pred okrožnim sodnikom v treh mesecih od datuma, ko je dedič izvedel za uvedbo dedovanja. Okrožni sodnik lahko ta rok podaljša za največ tri mesece.

Okrožni sodnik, ki ravna na zahtevo katere koli zainteresirane stranke, potem ko je pozval osebo, ki ima pravico do dediščine, določi rok, do katerega mora ta oseba dediščino sprejeti ali se ji odpovedati. Če je bila zoper dediča vložena tožba, rok določi sodišče, ki obravnava zadevo. Če dedič ne odgovori v določenem roku, izgubi pravico do sprejema dediščine.

V tem primeru se izjava dediča vpiše v poseben register sprejemov dediščine in odpovedi dediščini.

Sprejem dediščine na podlagi razčlenjenega popisa premoženja je obvezen za osebe, mlajše od 18 let, osebe, ki jim je odvzeta poslovna sposobnost, državo in javne organizacije, tak sprejem pa je treba pisno potrditi v treh mesecih od seznanitve z uvedbo dedovanja. Sprejem se vpiše v poseben register, ki se vodi pri okrožnem sodišču v okrožju, v katerem je dedovanje uvedeno.

Pri oporokah mora oseba, ki poseduje lastnoročno napisano oporoko, takoj, ko izve za oporočiteljevo smrt,

poskrbeti za njeno priobčitev s strani notarja.

Vsaka zainteresirana stranka lahko okrožnega sodnika v kraju uvedbe dedovanja zaprosi za določitev roka, v katerem se oporoka predloži notarju v priobčitev.

Notar oporoko priobči tako, da sestavi izjavo z opisom stanja oporoke in napravi zaznamek o njenem odpečatenju. Izjavo podpišeta oseba, ki je predložila oporoko, in notar. Papir, na katerem je bila napisana poroka, se priloži izjavi, zgoraj navedeni osebi pa parafirata vsako stran.

Če je bila oporoka predana v hrambo notarju (člen 25(2) zakona o dedovanju), zgoraj navedene korake izvede zadevni notar.

5.2 za sprejem izjave o odpovedi dediščini ali njenem sprejemu?

Do dedovanja pride ob sprejemu. Sprejem vpliva na uvedbo dedovanja.

Poleg primerov izrecnega sprejema na podlagi izrecne pisne vloge se lahko sprejem dediščine opravi tudi, kadar dedič brez pisne vloge ukrepa tako, da je jasno razviden njegov namen, da bo dediščino sprejel, ali kadar prikriva podedovano premoženje. V zadnjem primeru dedič izgubi pravico do svojega deleža prikritega premoženja.

Okrožni sodnik, ki ravna na zahtevo katere koli zainteresirane stranke, potem ko je pozval osebo, ki ima pravico do dediščine, določi rok, do katerega mora ta oseba dediščino sprejeti ali se ji odpovedati. Če je bila zoper dediča vložena tožba, rok določi sodišče, ki obravnava zadevo.

Če dedič ne odgovori v določenem roku, izgubi pravico do sprejema dediščine.

V tem primeru se izjava dediča vpiše v poseben register sprejemov dediščine in odpovedi dediščini.

V primeru odpovedi je postopek enak, pa tudi evidentira se enako.

Upoštevati bi bilo treba tudi obveznost – na podlagi člena 43 zakona o lokalnih davkih in dajatvah (*Zakon za mestnitate danatsi i taksi*) – bank, zavarovalnic in drugih družb ter vseh drugih subjektov, ki so hranitelji depozitov ali dolžniki vrednostnih papirjev, denarja ali drugega premoženja, vključenega v dedovanje, s katerega uvedbo so seznanjeni, da pošljejo razčlenjen popis tega premoženja občini, v kateri je dedovanje uvedeno, preden se tako premoženje proda, izroči ali prenese.

5.3 za sprejem izjave o odpovedi volilu ali njegovem sprejemu?

Uporablja se postopek sprejema dediščine ali odpovedi dediščini.

5.4 za sprejem izjave o odpovedi nujnega deleža ali njegovem sprejemu?

Ni posebnega postopka za odpoved nujnemu deležu ali njegov sprejem. Dedič, ki je upravičen do nujnega deleža, vendar ga zaradi volil ali daril ne more v celoti prejeti, lahko od sodišča zahteva, da ta volila in darila zmanjša v potrebnem obsegu, da se nujni delež dopolni, potem ko se volila in darila povrnejo zadevnemu dediču, razen navadnih daril.

Če dedič, čigar nujni delež je bil prizadet, uresničuje pravico do dediščine zoper osebe, ki niso zakoniti dediči, je moral sprejeti dediščino na podlagi razčlenjenega popisa premoženja.

Zaradi ugotavljanja razpoložljivega deleža in zneska dedičevega nujnega deleža se vse premoženje, ki oporočitelju pripada v trenutku njegove smrti, po odbitku dolgov in kakršnem koli povečanju dediščine zbere v zapuščinski masi v skladu s členom 12(2) zakona o dedovanju. Nato se dodajo darila, razen običajnih daril, odvisno od njihovega statusa v trenutku, ko so bila dana, in njihove vrednosti ob uvedbi dedovanja v primeru nepremičnine ali v trenutku, ko so bila dana, v primeru premičnine.

Oporočna razpolaganja se sorazmerno zmanjšajo brez razlikovanja med dediči in volilobjemniki, razen če ni oporočitelj navedel drugače.

6 Kratak opis postopka za ureditev dedovanja v nacionalnem pravu, vključno z likvidacijo zapuščine in delitvijo premoženja (to vključuje informacijo, ali postopek dedovanja začne sodišče ali drugi pristojni organ na lastno pobudo).

Zapuščina se likvidira s sodno ali prostovoljno delitvijo.

Vsak solastnik ima pravico do delitve, ne glede na velikost njegovega deleža. Vsak dedič lahko zahteva svoj delež v naravi, kjer je to izvedljivo, neenakost deležev pa se razreši z denarjem.

Prostovoljna delitev se opravi ob soglasju vseh solastnikov. Prostovoljna delitev ima obliko pogodbe. V skladu s členom 35(1) zakona o lastništvu mora biti prostovoljna delitev premožnin, vrednih več kot 50 BGN, ali nepremičnin pisna, podpisi pa morajo biti notarsko overjeni. V primeru prostovoljne delitve teoretični delež vsakega solastnika v skupni zapuščinski masi postane ločena in neodvisna pravica do lastništva v razmerju do dejanskega deleža premoženja v skupni lasti.

Sodna delitev poteka po posebnem postopku iz člena 341 in naslednjih zakona o civilnem postopku. Za vložitev vloge za delitev premoženja ni zastaralnega roka. Ti pravdni postopki imajo dve fazi.

Prva faza zadeva dopustnost delitve.

Sodedič, ki zaprosi za delitev, na okrožnem sodišču vloži pisno vlogo, ki vsebuje:

1. izpisek iz matične knjige umrlih za oporočitelja in potrdilo o dedovanju;
2. potrdilo ali drugo pisno dokazilo v zvezi z zapuščino;
3. prepise vloge in njenih prilog za druge sodediče.

Na prvi sodni obravnavi lahko kateri koli drug sodedič pisno zahteva, naj se v zapuščino vključi drugo premoženje. Prav tako lahko kateri koli sodedič na prvi obravnavi izpodbija pravico drugega sodediča, da sodeluje pri delitvi, velikost njegovega deleža ali vključitev določenega premoženja v zapuščino.

Sodišče v delitvenem postopku obravnava spore glede izvora, posvojitve, oporok, verodostojnosti pisnih dokazov ali vlog za zmanjšanje oporočnih razpolaganj ali daril.

Prva faza se konča s sodno odločbo o dopustnosti delitve. Sodišče odloči, katero premoženje bo razdeljeno med osebe in kakšen bo delež vsakega sodediča. Ko sodišče odloči o dopustnosti delitve premožnine, odloči tudi o tem, kdo od sodelujočih v delitvi jo dobi.

Sodišče lahko v isti sodni odločbi ali v naslednji, če en ali več dedičev zapuščine ne uporabi v skladu s svojimi pravicami do dediščine, na prošnjo enega od dedičev odloči, kateri dediči bodo uporabljali določeno premoženje, dokler se delitev ne konča, ali kakšne zneske morajo uporabniki plačati drugim dedičem za uporabo.

Druga faza - sama delitev. Opredelijo se deleži in določeno premoženje se dodeli v izključno lastništvo sodelujočih v delitvi. To se doseže s sestavo izjave o delitvi in z žrebom. Sodišče sestavi izjavo o delitvi na podlagi izvedenskega mnenja v skladu z zakonom o dedovanju. Po pripravi osnutka izjave o delitvi pa pozove stranke, da jim predstavi izjavo in prisluhne njihovim ugovorom. Nato sestavi končno izjavo o delitvi in jo razglasi v sodni odločbi. Potem ko začne veljati sodna odločba o izjavi o delitvi, sodišče stranke pozove k žrebu. Sodišče lahko podedovano premoženje razdeli med sodelujoče v delitvi brez žreba, če se izkaže, da sta opredelitev deležev in žreb nemogoča ali preveč neprimerna.

Če premoženja ni mogoče razdeliti in dodeliti v nobenega od deležev, sodišče odredi njegovo prodajo na javni dražbi. Stranke v delitvi se lahko zanj potegujejo na javni dražbi.

Kadar je nedeljivo premoženje dom, ki je bil lastnina zakonske skupnosti, ki se je končala s smrtjo zakonca ali razvezo, in preživeli ali nekdanji zakonec, ki ima starševsko pravico do otrok, rojenih v zakonu, nima svojega doma, lahko sodišče na zahtevo zadevnega zakonca uporabi dom kot delež, deleži drugih sodelujočih v delitvi pa

se poravnajo z drugim premoženjem ali v gotovini.

Kadar je nedeljivo premoženje dom, lahko vsak sodelujoči v delitvi, ki je tam živel ob uvedbi dedovanja in nima drugega doma, zaprosi, da se dom dodeli v njegov delež, deleži drugih sodelujočih v delitvi pa se poravnajo z drugim premoženjem ali v gotovini. Če te pogoje izpolnjuje več sodelujočih v delitvi in ti zaprosijo za premoženje, ima prednost oseba, ki ponudi najvišjo ceno.

Vlogo za dodelitev je mogoče vložiti najpozneje na prvem naroku sodišča, potem ko sodna odločba o dopustnosti delitve postane izvršljiva. Premoženje se ovrednoti po dejanski vrednosti.

V primeru gotovinske poravnave je treba plačilo, skupaj z zakonskimi obrestmi, poravnati v šestih mesecih od datuma začetka veljavnosti odločbe o dodelitvi.

Sodelujoči v delitvi, ki je prejel premoženje v svojem deležu, postane lastnik ob gotovinskem plačilu poravnave, skupaj z zakonskimi obrestmi, v predpisanem roku. Če plačilo ni poravnano v roku, postane odločba o dodelitvi nična na podlagi zakona, premoženje pa se ponudi v prodajo na javni dražbi. Premoženje se lahko dodeli drugemu sodelujočemu v delitvi, ki izpolnjuje zahteve in je v predpisanem roku zaprosil za dodelitev, ne da bi se ponudilo v prodajo na javni dražbi, če drugi sodelujoči pri delitvi nemudoma plača ovrednoteno ceno, od katere se odšteje vrednost njegovega deleža v premoženju. Iztržek se sorazmerno razdeli med druge sodelujoče v delitvi.

Sodni delitveni postopek se lahko konča, zapuščina pa likvidira z dogovorom, ki ga sklenejo stranke in potrdi sodišče.

7 Kako in kdaj postane posameznik dedič ali volilnojemnik?

Do dedovanja pride ob sprejemu. Preden oseba, ki ima pravico podedovati premoženje, sprejme dediščino, lahko upravlja zapuščino in uvede ukrepe za zavarovanje posesti iz zapuščine.

8 So dediči odgovorni za dolgove pokojnika, in če je tako, pod katerimi pogoji?

Vsak dedič ali volilnojemnik s pridobitvijo ustreznega deleža (nedeljenega deleža) zapustnikove zapuščine pridobi teoretični delež oporočiteljevega premoženja in dolgov, vključenih v zapuščino.

Dediči, ki so sprejeli dediščino, so v skladu z velikostjo svojih deležev odgovorni za dolgove, ki bremenijo zapuščino.

Dedič, ki je dediščino sprejel na podlagi razčlenjenega popisa premoženja, je odgovoren le do zneska prejete zapuščine.

Sprejem dediščine na podlagi razčlenjenega popisa premoženja je treba potrditi pisno pred okrožnim sodnikom v treh mesecih od datuma, ko je dedič izvedel za uvedbo dedovanja. Okrožni sodnik lahko rok podaljša za največ tri mesece. Sprejem se vpiše v posebni sodni register.

Osebe, ki niso pravno sposobne, ter vladne in nevladne organizacije sprejmejo dediščino le na podlagi razčlenjenega popisa premoženja.

Če eden od dedičev dediščino sprejme na podlagi razčlenjenega popisa, lahko imajo drugi dediči od tega korist, in to brez poseganja v njihovo pravico, da sprejmejo ali zavrnejo dediščino.

Razčlenjeni popis se pripravi v skladu z zakonikom o civilnem postopku.

Upniki na zapuščini in volilnojemniki lahko v treh mesecih po sprejemu dediščine zahtevajo, naj se zapustnikovo premoženje loči od premoženja dediča. Taka ločitev se v zvezi z nepremičninami izvede z vpisom zapustnikovega nepremičnega premoženja v evidenco na podlagi postopka iz zakona o katastru in zemljiški knjigi (*Zakon za kadastara i imotniya registar*), v zvezi s premičnim premoženjem pa z vlogo okrožnemu sodniku, ki se vnese v poseben register sprejemov dediščine in odpovedi dediščini.

Upniki na zapuščini in volilobjemniki, ki so zahtevali ločitev, imajo prednost pred tistimi, ki je niso zahtevali. Če so ločitev zahtevali upniki in tudi volilobjemniki, imajo prvi prednost pred drugimi.

Odločba o izvršbi, izdana zoper zapustnika, se lahko izvrši tudi zoper premoženje njegovih dedičev, razen če dokažejo, da so se dediščini odpovedali ali so jo sprejeli na podlagi razčlenjenega popisa premoženja. Če dedič ni sprejel dediščine, izvršitelj določi rok na podlagi člena 51 zakona o dedovanju, pri čemer izjavo dediča pošlje sodniku zadevnega okrožja, da se lahko izjava ustrezno evidentira.

Poseben primer, v katerem dedič odgovarja za zapustnikove dolgove, je obravnavan v členu 150 zakona o preprečevanju korupcije in odvzemu protipravno pridobljenega premoženja (*Zakon za protivodeystvie na koruptsiyata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imushtestvo*), ki določa, da se protipravno pridobljeno premoženje odvzame tudi dedičem ali volilobjemnikom, in sicer v prejetem obsegu.

V takih primerih pravice države po zakonu prenehajo s potekom desetletnega zastaralnega roka, ki začne teči z datumom pridobitve premoženja. Vendar se zastaralni rok prekine med trajanjem postopka na podlagi oddelka IV zakona.

9 Kateri dokumenti in/ali informacije so običajno potrebni za vpis nepremičnine?

Prepisi priobčenih oporok, ki zadevajo nepremičnine in nepremičninske pravice, morajo biti evidentirani. V primeru univerzalnih oporok se obstoj nepremičnine v zadevnem sodnem okrožju potrdi z izjavo, na kateri je notarsko overjen podpis upravičenca, s katerim je potrjena istovetnost nepremičnin, ki so upravičencu znane v zadevnem sodnem okrožju. Izjavo je treba skupaj z oporoko predložiti registracijskemu sodniku v okrožju, kjer je premoženje.

Registracijski sodnik registracijskemu uradu v kraju nepremičnine naroči, naj nepremičnino registrira tako, da dokumente za registracijo vnese v registre, dostopne javnosti.

Vlogi za registracijo sta priložena dva notarsko overjena prepisa oporok, ki zadevajo nepremičnine in nepremičninske pravice.

Drugi instrument za registracijo so pogodbe za delitev nepremičnega premoženja, izjave o sodni delitvi takega premoženja, pravnomočne sodne odločbe, ki nadomeščajo take izjave, in zahtevki zapustnikovih upnikov ali volilobjemnikov za delitev zapustnikovih nepremičnin.

9.1 Je imenovanje upravitelja obvezno ali obvezno na zahtevo? Kaj je treba storiti, če je obvezno ali obvezno na zahtevo?

Imenovanje upravitelja ni obvezno. Oporočitelj lahko pooblasti eno ali več pravno sposobnih oseb, da delujejo kot upravitelji.

Okrožni sodnik v kraju uvedbe dedovanja lahko na zahtevo katere koli zainteresirane osebe določi rok, v katerem mora pooblaščenec sprejeti imenovanje. Če rok poteče in pooblaščenec imenovanja ni sprejel, velja, da je pooblaščenec imenovanje zavrnil.

Okrožni sodnik lahko upravitelja razreši, če je ta malomaren ali nesposoben ali če ne ravna v skladu z zaupanjem, ki mu je bilo podeljeno.

9.2 Kdo lahko izvrši pokojnikovo razpolaganje za primer smrti in/ali upravlja s premoženjem?

Glej odgovor na prejšnje vprašanje.

Na splošno, če je zapustnik umrl brez oporoke ali ni imenoval upravitelja oporoke, lahko zapuščino upravlja katera koli oseba, upravičena do dediščine, in vloži posestne zahtevke za zavarovanje premoženja do sprejema dediščine.

Dedič, ki je dediščino sprejel na podlagi razčlenjenega popisa, upravlja zapuščino, pri tem pa mora ravnati enako skrbno, kot bi bila njegova. Tak dedič nepremičnin ne sme odtujiti še pet let po sprejemu dediščine, premičnin pa

tri leta, razen če mu to dovoli okrožni sodnik; v nasprotnem primeru dedič prevzame neomejeno odgovornost za zapustnikove dolgove. Tak dedič mora za svoje upravljanje odgovarjati upnikom in volilijemnikom.

Če prebivališče osebe, ki je upravičena do dediščine, ni znano ali če je njeno prebivališče znano, vendar ta oseba ni prevzela upravljanja zapuščine, okrožni sodnik na lastno pobudo ali na zahtevo zainteresiranih oseb imenuje upravitelja zapuščine.

Upravitelj mora sestaviti razčlenjen popis zapuščine. Poleg tega vlaga zahtevke v zvezi s premoženjem in dolgovi na zapuščini ter nanje odgovarja. Upravitelj mora pridobiti dovoljenje okrožnega sodnika za poplačilo dolgov na zapuščini, volila in prodajo nepremičnega premoženja.

9.3 Katera pooblastila ima upravitelj?

Upravitelj mora sestaviti razčlenjen popis premoženja, tako da k navzočnosti povabi dediče in volilijemnike.

Upravitelj prevzame posest nad zapuščino in jo upravlja, če je to potrebno za izvršitev oporočnih razpolaganj.

Upravitelj nima pooblastila za odtujitev premoženja, razen če je to potrebno in če to dopusti okrožni sodnik, ki odloči po zaslišanju dedičev.

Za primere, v katerih upravitelja imenuje okrožni sodnik, glej odgovor na vprašanje 9.2.

10 Kateri dokumenti, ki dokazujejo status in pravice upravičencev, se običajno izdajajo po nacionalnem pravu med postopkom dedovanja ali ob koncu postopka? Ali imajo dokazno moč?

Če je oporočitelj zapustil lastnoročno napisano oporoko, notar oporoko priobči, tako da sestavi izjavo z opisom stanja oporoke in napravi zaznamek o njenem odpečatenju.

Zakoniti dediči so legitimirani s potrdilom o dedovanju, ki ga izda župan občine zapustnikovega zadnjega stalnega prebivališča.

Potrdila o dedovanju se izdajo samo za osebe, ki so bile na dan smrti evidentirane v registru prebivalstva in za katere je bil sestavljen izpisek iz matične knjige umrlih.

Če zapustnik ni madžarski državljan, vendar je vpisan v register prebivalstva, in potrdilo o smrti zanj ni bilo sestavljeno na ozemlju Bolgarije, je treba za izdajo potrdila predložiti dvojnik ali izpisek iz matične knjige umrlih, ki ga sestavi tuji lokalni matičar. Če register prebivalstva ne vsebuje vseh podatkov, potrebnih za izdajo potrdila, je treba predložiti uradni dokument, ki ga izdajo pristojni organi države, katere državljanstvo je imela zadevna oseba, da se potrdijo njen zakonski stan, podatki o zakoncu ter bližnjih sorodnikih v prvem kolenu krvnega sorodstva in sorodnikih v stranski vrsti v drugem kolenu.

Potrdilo se izda v skladu s členom 24(2) zakona o registraciji prebivalstva in členom 9 uredbe o izdaji potrdil na podlagi registra prebivalstva. Potrdilo se izda za zakonitega dediča, njegovega pravnega zastopnika ali tretje osebe, če ga te potrebujejo za izvajanje zakonskih pooblastil ali če so izrecno pooblaščenec z notarsko overjenim pooblastilom.

Za izdajo potrdila so potrebni naslednji dokumenti:

- vloga na obrazcu informacijskega centra za register prebivalstva (GRAO), ki vsebuje podatke o zapustnikovih dedičih in jo mora vložiti dedič ali dedičev pooblaščenec;
- izvod izpiska iz matične knjige umrlih (če ga je izdala druga občina);
- osebni dokument vložnika;
- notarsko overjeno pooblastilo, če vlogo vloži pooblaščenec zastopnik.

Spletna stran je del portala [Tvoja Evropa](#).

Veseli smo vaših [povratnih informacij](#) o uporabnosti informacij.

Zadnja posodobitev: 03/09/2021

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.